

De Coronacrisis en de SDG – Bedrijven en duurzaamheid

De Corona pandemie heeft zwaar ingegrepen in de economie. Bedrijven vallen om en de werkloosheid neemt toe. Minder productie, minder handel, minder bewegingen leiden tot zo'n 8 procent minder uitstoot van broeikasgassen in 2020.

Als de economie zich weer herstelt, is de vraag of alles weer wordt als tevoren of dat er een andere, nieuwe, groenere economie kan worden gerealiseerd. Het belang is evident. Klimaatverandering alleen al heeft gigantische negatieve gevolgen voor de wereldeconomie.

Drie actoren spelen een rol: overheden, bedrijven en consumenten/kiezers. Veel grote en kleinere bedrijven zullen behoefte hebben aan massale financiële ondersteuning door nationale en regionale overheden. De honderden miljarden euro's die beschikbaar komen kunnen ingezet worden voor omvangrijke investeringen in duurzame doelen zoals groene energie en meer klimaat- en milieuvriendelijke productie van landbouw en industrie, of niet. Dat zijn beleidskeuzen van overheden.

Bedrijven die van de ondergang gered worden kunnen zelf kiezen voor een veel groener beleid, omdat dit op den duur lucratiever en meer maatschappelijk verantwoord is, of er door overheden toe bewogen worden door middel van een uitgekend systeem van eisen, straffen en beloningen. Eisen, bijvoorbeeld van een bedrijfsplan dat energiezuiniger is en CO2-uitstoot vermindert; straffen als het belasten van broeikasgassen en beloningen als subsidies en groene investeringen.

Publieke steun, draagvlak voor milieuvriendelijke maatregelen zowel van overheden als bedrijven, is onontbeerlijk. Mensen die werkloos worden en plotseling in armoede geraken hebben weinig op met beleid dat niet direct gericht is op korte termijn groei. Er dreigt een kloof te ontstaan tussen 'hen die bezorgd zijn over het einde van de wereld en hen die bezorgd zijn over het einde van de maand', zoals Jean Pisani-Ferry van de Brusselse denktank Breugel schrijft.

Is de situatie al buitengewoon uitdagend in Europa, hoeveel slechter zijn de vooruitzichten van de armen in landen in Afrika, Azië en Latijns-Amerika. Daar is de bezorgdheid eerder over het einde van de dag dan van de maand. Daar is geen vangnet voor werklozen en zijn miljardeninvesteringen in de economie veel minder haalbaar.

Met dat al hebben we meer dan genoeg stof voor de discussie tijdens het volgende, virtuele, SDG café van 8 juli. Hoe komen kleine en middelgrote bedrijven en ZZP-ers uit de Coronacrisis, en hoe kan de slag naar een duurzame economie worden gemaakt. Hoe kunnen we daarbij oog houden voor de noden van ontwikkelingslanden.